

Nikelj je kovina belo sivkaste barve; trd je, jako raztezen in se dá ugláditi. Na zraku se ne izpremeni.

Nikelj se potrebuje največ v izdelovanje tako imenovanega srebrá, ki je pravemu srebru jako podobno.

J. Kotnik.

Razne stvari.

Drobtine.

(Deset zlatih pravil za življenje.) 1. Veruj na Bogá in zaupaj vanj. 2. Čuvaj svoje zdravje kakor najdraže blagó na tem svetu. 3. Uči se mnogo, posebno to, s čemur si boš pozneje pošteno kruh služil. 4. Govóri malo, a poslušaj veliko. 5. Uči se pokoren biti, da boš znal pozneje zapovedovati. 6. Bodi z malim zadovoljen in varčen. 7. Ne zažéli si nikoli tega, kar je čez tvoje močí. 8. Zaupaj sam v sebe, a ne v druge ljudi, in ne boš se imel pritoževati. 9. Izogibaj se slabih továrišev. 10. Smrti se ne boj, in življenje ti bodi vedno kakor dar božji.

(Kokošim, da mnogo jajec nesó), dajaj kuhanega ovsa, izpraznenega v masti, in čudil se boš, koliko jajec ti bodo nanesle. Tako pripoveduje nek nemški gospodarski list. — Ker poskušnja ni ravno težka in tudi draga ni, naj se toraj poskuša, ako je resnična.

Kratkočasnice.

* Znamo, da so bili stari krajcarji mnogo večji nego li so dandanes novi. Neki gospod idóč memo pekarni, ugleda zeló majhene žemlje, ter reče: „Ej, te žemlje so pač premajhene!“ To sliši pekár, nasmeje se in reče: „Res je, da so žemlje majhene, ali pomislite, da so zdaj tudi krajcarji manjši nego so bili poprej.“

* Gost v krčmi: „Kako to, krčmar, da je pri vas kruh tako majhen,

a pri nas v Kranji je mnogo večji?“ — Krčmar: „Verjamem, ali temu je krivo, da pri vas mnogo več testa vzamete v kruh nego pri nas.“

* Nek popotnik pride na ljubljanski kolodvor s popotno torbo ter vpraša družega popotnika naglo: „Prosim vas, kdaj grè zadnji vlak na Dunaj?“ — „Zadnji vlak?“ ponóví vprašani popotnik mirno in hladno — „dragi moj, tega midva gotovo ne doživiva!“

Uganke.

1) Preko vode gre, pa si nog ne zmóci. Kdo je to?

2) Ima oči, pa vendar ne vidi po dnevi; kdo je to?

3) Od zgoraj plóča, od spodaj plóča, a v sredi mesó?

4) Katera glava nema oči, ne lica ne nosa?

5) Zeleno kakor trásvica, pa sol liže kakor krásvica?

(Odgonetke ugnek v prihodnjem listu.)

Računska naloga.

(Priobčil Tone Zobec.)

Kako odšteješ število 45 od števila 45, da ti ostane 45?

Šaljiva uganka.

Na mizi gorí 6 sveč. Ako dve sveči ugasneš, koliko jih ostane še na mizi?

Rebus.

(Priobčil Fr Kalán.)

kom
kom
kom
kom
kom
za IM pride A †.

(Rešitev računске naloge, šaljive uganke in rebusa, kakor tudi imena rešilcev v prih. listu.)

Rešitev računске naloge in odgonetke uganeke v 2. „Vrtčevem“ listu.

Rešitev računске naloge:

Prvič so stali Lukovi in Tomaževi sodi, kakor prva podoba kaže.

Ko je Luka hotel

3	3	3	Tomaža opehariti,	2	5	2
3	4	3	postavil je njegove	5		5
3	3	3	in svoje sode tako-le,	2	5	2
			kakor druga podoba			
			kaže.			

In ko je moral Tomažu njegove sode vrniti in doktorju 4 svoje dati, postavil je ostale sode tako, kakor tretja podoba kaže.

4	1	4
1		1
4	1	4

Prav so jo rešili: Gg. A. Batagelj, kap. v Štjaku; Karol Pezdevšek, učitelj v Žavcu; Mat. Rant, učitelj v Premu; Gašpar Novak v Št. Gothardu; J. Traun, trg. pomočnik v Idriji; J. Blažič, učenec v Idriji; Janko Sajé in J. Vintar, dijaka v Novomestu; Nace Sitar, Anton Novak in Matej Germ, učenci v Novomestu; Maksimilijan Jeglič, učenec v Gorici; Marka Pfajfar, učenec na Rečici; Vekoslav Bregant, učenec v Negovi; Karol Črepinšek, Ant. Dokler, Franc Gorijanec, Drag. Grilec, Martin Grilec, Ferd. Kranjč, Jurij Ocvirk, Ivan Pavšar, Karol Speglič, Ljud. Vratarič in Tomaž Vrečar, učenci v Vojniku; Ludovik Orozelj, učenec na Dobrni. — Marijca Erženova, gospodična v Idriji; Marija Rakovec, učenka v Zgor. Gorjah; Marija Sajovic, učenka v Kranji; Cilika Goršek, Neža Florič, Lizika Knapič in Rezika Nidorfer, učenke v Celji; Antonija Šavnik, učenka v Biljah; Terezija Jošt in Berta Pranger, učenki na Dobrni; Lucija Berger, Ana Jurčak, Terezija Kupnik, Franjica Prevorsek in Marija Pristovšek, učenke v Vojniku.

Odgonetke uganeke:

1. Meček (žoga); 2. Čevljarski stol s tremi nogami; 3. Konva (kastrola) na ognji; 4. Voda v kupici; 5. Pivo; 6. Korito; 7. Plug in brana; 8. Voz (kola); 9. Pes in mačka; 10. Petelin.

Slovstvene novice.

*) Nauk slovenskim županom, kako jim je delati, kadar opravljajo domačega in izročnega področja dolžnosti. Spisal

Anton Globočnik, c. kr. okrajni glavár, Fr. Jož. redú vitez. Na slovenski jezik prelóžil Fr. Levstik. Založila in prodajata Klein in Kovač v špitalskih ulicah šte. 5 v Ljubljani. — Tako se zove nova slovenska knjiga, ki je ravno te dni prišla na svitlo in se dobiva pri imenovanih založnikih po 1 gl., s poštnino vred 1 gl. 5 kr. Knjiga je namenjena slovenskim županom, da jo rabijo pri svojem uradovanji, a še bolj zanimiva je v tem oziru, ker jo je na slovenski jezik preložil naš prvi jezikoslovec gosp. Fr. Levstik, katerega klasična slovenščina je našim mladim čitateljem užé znana iz prejšnjih „Vrtčevih“ letnikov, osobito iz 1874. in 1875. leta. Na-dejamo se, da bode ta knjiga ne le slovenskim županom, nego tudi vsem slovenskim pisateljem in jezikoslovcem dobro došla. Knjigi je pridejan „Slovničček“, v katerem se tolmačijo nenavadnejše ali ne povsód med Slovéní govorjéne ter tudi nove besede.

* Slovani v iztočni Pustriški dolini na Tirolskem. Po dr. J. C. Mitterrutznerjevem spisu poslovenil Mir. Málovrh. V Novomestu, 1880. Tiskal in založil J. Krajec. 8°, 34 str. — Knjižica je na vsako stran zanimiva in želimo, da bi se prav obilo razširila mej vse, ki jih ta stvar zanimiva. Cena knjižici je 30 kr.

* Slavnostni sprejem Slovenskega pešpolka Kuhnovega šte. 17 v Ljubljani dne 26. in 27. novembra 1879. l. Uredil in založil Fran Hlavka. — Ker je knjižica zgodovinske važnosti, priporočamo jo v obilo naročevanje. Cena jej je 15 kr.

Zahvala.

Velečestitemu gosp. Josipu Žičkarju, mestnemu kaplanu, načelniku katol. podpornega društva, protektorju šolskih sester v Celji, izréka spodaj podpisana, v imenu vseh učenk naše šole, najtoplejšo zahvalo, ker so za nas „Vrtec“ naročiti blagovolili.

Bog daj, slovenskej mladini še mnogo tacih dobrotnikov!

Celje 4. svečana 1880.

Rezika Nidorfer,
učenka III. razreda.